

*Αριθ. 587

Τὴν 17 9/βρίου 1833

*Αρ. Πρ. 1906

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Πρὸς τὴν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματείαν
τῆς Ἐπικρατείας

Κατὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1133 ἐγκυκλίον τῆς συμβουλευθέντες τοὺς γεροντιότερους καὶ εἰδημονεστέτους ὥς πρὸς τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου μας, σπεύδομεν νὰ τὴν διευθύνομεν τὰς ἀκολουθούς περὶ τῶν ζητημάτων τῆς πληροφορίας.

Περὶ ἐπιτροπείας

1. Τὸ περὶ αὐτῆς πρῶτον ἄρθρον τῆς ἐγκυκλίου συμφωνεῖ πληρέστατα μὲ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου μας, δηλαδή οἱ ἐπίτροποι ἐργάζονται δωρεάν.

2. Τὸ δεύτερον ἄρθρον διαφωνεῖ μὲ τὴν τοπικὴν ἡμῶν συνήθειαν, ὥς μὴ θέλουσαν νὰ διορίζεται εἰς τὰ ἀνήλικα εἰ μὴ εἰς μόνον ἐπίτροπος, ὅστις πρέπει νὰ εἶναι ἡ μήτηρ ἢ ὁ μεγαλύτερος υἱὸς ὁ ἔχων νόμιμον ἡλικίαν.

3. Τὸ τρίτον δὲν συμφωνεῖ μὲ τὰ τοπικὰ ἡμῶν ἔθιμα, διότι κατ' αὐτὰ ὁ ἐπίτροπος εἰς τὰς σημαντικὰς ὑποθέσεις ἡμπορεῖ νὰ ἐνεργῇ μὲ μόνην τὴν συγκατάθεσιν οἰκογενειακοῦ συμβουλίου.

4. Τὸ τέταρτον ἄρθρον διαφωνεῖ ὡσαύτως, διότι κατὰ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου μας τόσον τὰ ἄρρενα ὅσον καὶ τὰ θήλυα, ἄνηθα καὶ ἔφηθα, ἐπιτροπεύονται κατὰ τὰ εἰς τὸ 2 ἄρθρον ἐμφαινόμενα ἔθιμά μας, καὶ δὲν ἡμποροῦν μήτε τὰ πρῶτα μήτε τὰ δεύτερα νὰ ἐνεργοῦν χωρὶς τὴν ἄδειαν τοῦ ἐπιτρόπου.

Περὶ πατρικῆς ἐξουσίας

5. Τὸ περὶ ταύτης 5^{ον} ἄρθρον τῆς ἐγκυκλίου συμφωνεῖ μὲ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου μας, ἀλλὰ, κατὰ ταῦτα, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς διαδέχεται τὴν ἐξουσίαν ἡ μήτηρ.

6. Κατὰ τὰ τοπικὰ ἡμῶν ἔθιμα ὅλα τὰ κτήματα τῶν ὑπεξουσίων τέκνων ἀνήκουν εἰς τὸν πατέρα μέχρι τῆς ἐνηλικιότητος, μετὰ δὲ ταῦτα μεταβαίνουν εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν εἰρημέων τέκνων.

7. Τὰ τοπικὰ ἔθιμά μας συμφωνοῦσι πληρέστατα μὲ τὴν εἰς τὸ 7 ἄρθρον τῆς ἐγκυκλίου δεικνυομένην ἔννοιαν τοῦ νόμου.

8. Κατὰ τὰ ἔθιμά μας τὰ υἱοθετούμενα δὲν ἔχουν τὰ αὐτὰ δικαιώματα μὲ τὰ γνήσια τέκνα, ἂν δὲ ὁ υἱοθετῶν δὲν ἔχει ἄλλα γνήσια τέκνα, τότε λαμβάνει τόσα δικαιώματα ὁ υἱοθετούμενος, ὅσα τοῦ δοθοῦν διὰ τῆς διαθήκης τοῦ υἱοθετοῦντος.

Περὶ νομῆς

9. Ἡ εἰς τὸ 9 ἄρθρον τῆς ἐγκυκλίου ἔννοια τοῦ νόμου συμφωνεῖ μὲ τὰ τοπικὰ ἡμῶν ἔθιμα.

Περὶ κυριότητος καὶ περὶ δουλειῶν

10. Ἡ εἰς τὰ 10, 11, 12 καὶ 13 ἄρθρα τῆς ἐγκυκλίου ἐννοία τοῦ νόμου συμφωνεῖ ὡσαύτως μὲ τὰ τοπικὰ ἡμῶν ἔθιμα.

Περὶ προνομίων

11. Ἡ εἰς τὰ 14, 15 καὶ 16 ἄρθρα τῆς ῥηθείσης ἐγκυκλίου ἐννοία τοῦ νόμου συμφωνεῖ παρομοίως μὲ τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου μας, ἐκτὸς ὅταν πρόκειται λόγος περὶ ὑπάνδρου γυναικὸς καὶ περὶ μισθωτῶν, αἵτινες προτιμῶνται τῶν ἄλλων δανεισιτῶν.

Παρὰ τὰ ἔθιμα ταῦτα ἄλλα δὲν ὑπάρχωσιν ἐνταῦθα.

Ἐν Πόρῳ τὴν α' Νοεμβρίου 1833

Οἱ Δημογέροντες Πόρου

Κ. Α. Δουζίνος

(Τ.Σ.) Α. Πανάγος

Ὁ Εἰρηνοδίκης Πόρου

(Τ.Σ.) Γ. Δ. Κριεζή

13. ΥΔΡΑ¹

[Ἀπάντη]σις εἰς τὰ [.]

[τὴν] ὑπ' ἀρ. 1133 Διαταγὴν [.]

Βασιλ. Γραμματείας.

Περὶ ἐπιτροπείας

Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ 1^{ον} ἄρθρον.

Ἐνταῦθα ἡ συνήθεια ὑπάρχει σύμφωνος μὲ τὸν Νόμον.

Ἀπ. Εἰς τὸ 2^{ον} ἄρθρον.

Ὅσοι τῶν ἀδελφῶν εἰσὶν ἐνήλικες, τόσοι ἐπιτροπεύουσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν πατρικῶν κτημάτων, πάντοτε ὁμῶς ὁ μεγαλύτερος ἔχει ἰσχυροτέραν ψῆφον εἰς τὰς σκέψεις των.

Ἀπ. Εἰς τὸ 3^{ον} ἄρθρον.

Ὅσαι ἐπιτροπαὶ συνέβησαν εἰς τοῦτον τὸν τόπον ὑπῆρξαν, πάντοτε μὲ διατάξεις ἐγγράφους ἂν καὶ προφορικὰς τοῦ ἀποθανόντος· ὅθεν, ἡ δύναμις τοῦ ἐπιτρόπου ὡς πρὸς τὴν ἀνατροφὴν τοῦ ἀνήλικος καὶ τὴν ἐκποίησιν τῶν ἀκινήτων κρέμεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἀποθανόντος· καὶ ἂν αὗται δίδωσιν εἰς τὸν ἐπίτροπον πληρεξουσιότητα, τότε αὐτὸς ἐνεργεῖ τὰ δόξαντα [του] ἀνερωτήτως.

Ἀπ. Εἰς τὸ 4^{ον} ἄρθρον.

Τὴν δύναμιν ὅπου ἔδωσαν αἱ διατάξεις εἰς τὰς κατὰ καιρὸν ἐπιτροπὰς τὴν

¹ Δημοσιεύεται ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, ἀνευρεθέντος ὑπ' ἐμοῦ εἰς τὰ Γενικά Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους.